

*Pravednik će cvasti kao ljiljan.
I zauvijek će cvasti pred Gospodinom.*

19. ožujka

Svetkovina sv. Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije

*Reljef "Zaruke Marije i Josipa"
Oltar sv. Josipa
Karmelska crkva u Somboru*

Vjera koju ispovijedamo traži razumijevanje. Tko stvarno vjeruje, traži da bolje upozna onoga u koga vjeruje i da bolje shvati ono što je on objavio. O tome sv. Augustin ovako veli: "Vjerujem da razumijem, i razumijem da bolje vjerujem".

U nekim trenutcima zajedničkog života Marija i Josip nisu razumjeli Isusa. Nisu ga razumjeli. Kaže evanđelist: "Oni ne razumješe riječi koju im reče." Ali ga zbog toga nisu prestali ljubiti. Znali su tko je to Isus. Sin Boga Svevišnjega, Sin Božji u pravom smislu riječi. Stoga su se tako prema njemu odnosili, sa štovanjem pravih vjernika, s iskrenom odanošću, sa ljubavlju punom poštovanja, obzira, pažnje. A Sin je Božji sa svoje strane njima iskazivao svoju savršenu ljubav, kao Bog i kao čovjek. Zato evanđelist kaže: "bijaše im poslušan." Bogočovjek je slušao dvoje svetih koji su ga prihvatili od najnježnije dobi. Slušao ih je jer su ga ljubili, jer su se žrtvovali za njega, jer su mu predali svoj život.

*Reljef "Bijeg sv. Obitelji u Egipat"
Oltar sv. Josipa
Karmelska crkva u Somboru*

Ovo nerazumijevanje o kojem govori evanđeoski odlomak (Lk 2,41-51a) izabran za svetkovinu sv. Josipa nije bilo zaprekom za skladne međusobne odnose. Ono nam je samo pokazatelj kako su i Marija i Josip izrastali u vjeri, izgrađivali se u vjeri. Otajstvo o kojem nas vjera poučava je neizmjerljivo. I nikome od nas ljudi ono nije jasno odjedanput, istog trenutka kad čujemo, nego se otkriva malo po malo. Bog je zato odabrao da se pojavi kao čovjek, kao malo dijete, da bi ljude, kroz zajednički život s njima, pomalo uvodio u svu istinu o tajni svoga bića. Kroz život s Isusom, kroz njegovo izrastanje kao čovjeka Marija i Josip su izrastali kao vjernici. I oni su naši uzori, one osobe koje služe kao primjer dobrih osobina i ispravnih postupaka. A svaki se uzori postavljaju tako da ih se može nasljedovati.

Mnogo se plemenitosti može nasljedovati od sv. Josipa. Svakako je na prvom mjestu ljubav prema Sinu Božjemu. I što je ljubav jača, to ljubitelj više shvaća svoga ljubljenoga. Evanđelje to ne kaže,

*Reljef "Sveta Obitelj u Nazaretu"
Oltar sv. Josipa
Karmelska crkva u Somboru*

ali za pretpostaviti je da je i sv. Josip, poput svoje Prečiste Zaručnice Marije, brižno čuvao u svome srcu sve uspomene o Sinu Božjemu. I kako je Isus napredovao u mudrosti, dobi i milost kod Boga i ljudi, (usp. Lk 2,52) tako se Josip usavršavao u milosti Božjoj sve do vrhunaca svetosti. Ljubav je uzdizala dušu Josipovu kao i osobina pravednosti

koja je tako divno resila svu njegovu osobu. Sv. Josip je pravednik. Ta krepost izuzetno je cijenjena u sv. Pismu, pa možemo reći i uopće u životu ljudske zajednice, čitavog čovječanstva. Zajedno sa razboritošću, jakošću i umjerenošću, pravednost čini skupinu od četiri stožerne, temeljne kreposti, one oko kojih se sve ostale svrstavaju. Pravednost je moralna krepost koja se sastoji u postojanoj i čvrstoj volji dati Bogu i bližnjemu što im pripada. Pravednost prema Bogu zove se "krepost bogoštovlja", a pravednost prema ljudima upućuje da se poštuju prava svakoga te se u ljudskim odnosima uspostavi sklad koji promiče pravičnost glede osoba i općeg dobra. Pravedan čovjek o kome se često govori u svetim Knjigama odlikuje se trajnom ispravnošću svojih misli i čestitošću vladanja prema bližnjemu: "Ne budi pristran prema neznatnome, ne popuštaj pred velikima: po pravdi sudi svome bližnjemu" kaže starozavjetna knjiga Levitskog zakonika (Lev 19,15). A u poslanici apostol veli: "Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebu!" (Kol 4,1).

*Reljef "Dvanaestogodišnji Isus u Hramu"
Oltar Blažene Djevice Marije
Karmelska crkva u Somboru*

Pravednost ljudska u stvari je sudjelovanje u savršenoj pravednosti Božjoj. Bog je pravedan. Pravda i pravednost temelj su prijestolja njegova kako veli jedan psalam (usp. Ps 89,15). Jedino on pravedno sudi u svim događanjima i prema svim osobama. Zato se i kaže da je sud Božji.

Sv. Josip je želio biti pravedan i oko toga je nastojao. Njegovao je u sebi tu krepost i to je Bog vidio. Zato mu je i povjerio dvoje najdražih svojih bića, Sina svoga Isusa i njegovu Presvetu Majku Mariju. I Josip nije razočarao Boga. Nije mu bilo lako kroz život s Isusom i Marijom. I njega su okruživale nedoumice, nerazumijevanje, brige, napori, tjeskobe, zabrinutosti. Ali blizina dvoje najsvetijih davala je smisao, snagu, volju za život i ustrajnost u dobru sve do kraja. Njegov krepostan život na zemlji završio je smrću najljepšom. Na samrtnoj postelji krijepili su ga Isus i Marija.

Njegovati kreposti, njegovati pravednost uvijek će biti dobro prihvaćeno i blagoslovljeno od Boga. Pa sama je krepost postojano i čvrsto raspoloženje činiti dobro. Ona daje osobi ne samo da dobre čine izvrši, nego da od sebe dade najbolje. Sa svim onim što osoba u sebi nosi, sa svim svojim i osjetnim i duhovnim silama kreposna osoba teži prema dobru, i za nj se konkretnim činima opredjeljuje. Nekada to iziskuje veliki napor, muku, jer okolnosti života u kojima se živi često su daleko od pravednosti, i od svih drugih kreposti. Ali tko je ustrajan u tome, tko o tome vodi računa svakodnevno, on stječe lakoću, gospodstvo nad sobom i radost za moralno dobar život. Krepostan čovjek je sretan što živi kreposno. Božja milost uvijek podupire takva raspoloženja duše. Ona katkada djeluje munjevito, ponekad opet polagano. Ali uvijek djeluje kad čovjek hoće živjeti pravedno.

*Reljef "Smrt sv. Josipa"
Oltar sv. Josipa
Karmelska crkva u Somboru*

Zato nasljeđujemo sv. Josipa, on će nam sam pomoći svojim zagovorom. Njegovih riječi nema zapisanih u sv. Pismu, ali se njegov duh osjeća u riječima Gospodinovih apostola. Kao da nam on progovara kad Pavao veli: "Uostalom braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost je li što pohvala – to nek vam je na srcu! Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni – to činite i Bog mira bit će s vama!" (Fil 4,8-10). Budemo li slični sv. Josipu, po ljubavi, po pravednosti i svim drugim kreposnim osobinama živjet ćemo u zajedništvu s Bogom mira, njegovim Sinom Isusom i Presvetom Majkom Marijom.

Br. Zlatko od sv. Josipa, OCD